

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoPr/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115222914
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7115222914.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: G. P. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. Q. O., Y. XX proti žalovanému: Košický samosprávny kraj, so sídlom v Košiciach, Nám. Maratónu mieru 1, IČO: 35 541 016, v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 17Cpr/3/2015 - 108 z 15.11.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zamietol žalobu. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému ich náhradu nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že skončenie pracovného pomeru so žalobcom výpoveďou žalovaného, ktoré prevzal žalobca 29.4.2015, je neplatné a tiež zaplataenia náhradu mzdy v sume 1.235,36 eur mesačne vrátane príslušných úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne od 1.9.2015 až do času, keď súd rozhodne o skončení pracovného pomeru alebo keď žalovaný umožní žalobcovi pokračovať v práci.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný so žalobcom uzavreli dňa 15.06.2011 pracovnú zmluvu s dohodnutým dňom nástupu zamestnanca do práce 21.06.2011, druh práce kontrolór, miesto výkonu práce Úrad Košického samosprávneho kraja Košice. Podľa dohody o zmene obsahu uvedenej pracovnej zmluvy č. 1 z 21.6.2013 bol dohodnutý druh práce: vedúci odboru investícií a strategického riadenia, mzda 1.232,50 eur a príplatok za riadenie 217,50 eur. V dohode o zmene obsahu uvedenej pracovnej zmluvy č. 3 z 12.11.2014 bol dohodnutý druh práce - vedúci odboru investícií, dohoda o zmene obsahu pracovnej zmluvy č. 1 z 21.6.2013, kde bol dohodnutý druh práce - vedúci odboru investícií a strategického riadenia so zmluvnou mzdou 1.232,50 eur a príplatkom za riadenie 217,50 eur. Podľa dohody o zmene obsahu uvedenej pracovnej zmluvy č. 4 s účinnosťou od 1.1.2015 bola žalobcovi priznaná zmluvná mzda 1.288,58 eur aj s príplatkom za riadenie 227,40 eur.

4. Podľa popisu pracovného miesta úlohou žalobcu ako vedúceho odboru investícií z 1.12.2014 bolo riadiť činnosť odboru, metodicky usmerňovať výkon investičnej činnosti, vypracovávať návrh na ročný rozpočet a zabezpečovať a riadiť výkon technického dozoru investora za u stavieb. Pre výkon práce bolo

požadované: vzdelanie - vysokoškolské 2. stupňa, technický, ekonomický smer vzdelania a vlastníctvo vodičského oprávnenia skupiny B.“

5. Ďalej vychádzal zo zistenia, že predseda Košického samosprávneho kraja dňa 23.04.2015 za účelom zvýšenia efektívnosti a racionalizácie práce na Úrade KSK prijal v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1.5.2015 Rozhodnutie o organizačných zmenách sp. č. XXXX/XXXX/OPPO-XXXXX. Prijatiu rozhodnutia predchádzalo prerokovanie organizačných zmien so zástupcami ZO OZ SLOVES - odborovej organizácie pôsobiacej pri žalovanom a to na základe „Žiadosti o prerokovanie zmien organizačnej štruktúry“ zo dňa 10.4.2015, pričom bolo výslovne uvedené, že navrhované zmeny nebudú mať dopad na znižovanie stavu zamestnancov. Podľa zápisnice so zástupcami OZ SLOVES pri KSK z 10.4.2015 došlo k prerokovaniu návrhu zmien organizačnej štruktúry v KSK od 1.5.2015. Uvedeným rozhodnutím došlo k zrušeniu viacerých organizačných útvarov žalovaného, medzi nimi došlo aj k zrušeniu Odboru investícií a funkčného miesta vedúci odboru investícií, k zrušeniu Odboru regionálneho rozvoja, plánovania a implementácie projektov, ktorý zhŕňal Referát riadenia a implementácie projektov, Referát regionálneho rozvoja a Referát územného plánovania a došlo k vytvoreniu nového Odboru investícií, prípravy a implementácie projektov, ktorý tvorili dva novovzniknuté referáty a to Referát prípravy a implementácie projektov a Referát investícií. Referát prípravy a implementácie projektov zahŕňal činnosti súvisiace s implementáciou projektov spolufinancovaných z fondov EÚ a novovzniknutý Referát investícií bol rozšírený o nové činnosti, ktoré boli zamerané aj na vykonávanie funkcie stavebného dozoru na investičných projektoch. Pred účinnosťou organizačnej zmeny žalovaný zamestnával 194 zamestnancov a 3 volených funkcionárov (disponoval celkovým počtom pracovných miest 201), po organizačnej zmene zamestnával 193 zamestnancov a 3 funkcionárov (disponoval celkovým počtom pracovných miest 200). Z písomného oznámenia o zrušení funkčného miesta zo dňa 27.04.2015 zistil, že žalovaný žalobcovi oznámil zrušenie pracovného miesta vedúceho odboru investícií dňom 01.05.2015 a zároveň mu ponúkol novú vhodnú prácu - pracovné miesto referent kontroly projektov a upozornil na skutočnosť, že v prípade že ponúknuté pracovné miesto odmietne, stane sa pre zamestnávateľa nadbytočným. Žalobca v písomnej odpovedi zo dňa 28.04.2015 o.i. uviedol, že nesúhlasí s predloženou ponukou novej práce, nakoľko to považuje za diskrimináciu jeho osoby. Zároveň poukazoval na svoje vzdelanie a odborné vedomosti. Žalovaný listom z 28.04.2015 požiadal ZO OZ SLOVES o prerokovanie výpovede z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) v zmysle § 74 Zákonníka práce. Z obsahu zápisnice o prerokovaní výpovede vyplýva, že zástupcovia Odborovej organizácie nemali k podaniu výpovede výhrady. Z obsahu výpovede žalovaného zo dňa 29.04.2015 adresovanej žalobcovi vyplynulo, že ide o výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu zrušenia pracovného miesta vedúceho odboru investícií a odmietnutia inej vhodnej práce na mieste referent kontroly projektov, na základe čoho sa stal žalobca nadbytočným. Žalobca listom z 25.08.2015 požiadal o pridelenie práce v zmysle pracovnej zmluvy, nakoľko výpoveď z 29.04.2015 považoval za neplatnú. Ďalej vychádzal zo zistenia, že v popise pracovného miesta v pracovnom zaradení referent kontroly projektov (pracovné miesto ponúknuté žalobcovi), sa vyžadovalo vysokoškolské vzdelanie smer ekonomický/technický/právnický. V organizačnej štruktúre VÚC KE z 10.8.2015, prehľadu pracovných pozícií v odbore investícií, prípravy a implementácie projektov, ako vedúci odboru je uvedený G.. P. P., ktorý podľa popisu pracovného miesta pred organizačnou zmenou pracoval na Odbore implementácie SO/RO pre ROP ako vedúci odboru, kde o.i. koordinoval a riadil prípravu dokumentov súvisiacich s implementáciou projektov a ako vedúca referátu investícií G.. Ľ. L., ktorá podľa popisu pracovného miesta z 2.5.2012 pred organizačnou zmenou pracovala na Odbore implementácie SO/RO pre ROP ako referent implementácie projektov. Podľa popisu pracovného miesta G.. P. P. ako vedúceho odboru investícií, prípravy a implementácie projektov zo 4.5.2015 sa pre dané miesto vyžaduje vzdelanie vysokoškolské, smer ekonomický, humanitný, technický a minimálne dvojročná prax v oblasti riadenia súvisiaca s implementáciou tvrdých a mäkkých projektov spolufinancovaných zo štrukturálnych fondov. Medzi jeho hlavné úlohy patrí riadenie, kontrola a koordinovanie činnosti spojenej s prípravou, spracovaním a implementáciou investičných projektov financovaných z rozpočtu KSK aj spolufinancovaných zo ŠR a EÚ, zastupovanie zamestnávateľa pred príslušnými orgánmi v súvislosti s projektmi spolufinancovanými z ŠR a EÚ; metodicky usmerňovať RO/PO (príprava a implementácia projektov organizáciami v zriaďovateľskej pôsobnosti KSK) ohľadne čerpania finančných prostriedkov z rôznych grantových schém; podieľanie sa na tvorbe a aktualizácií Regionálnej integrovanej územnej stratégie príprave iných rozvojových dokumentov a grantových schém a ďalšie. Podľa popisu pracovného miesta G.. Ľ. L. ako vedúcej Referátu investícií bola vyžadované vzdelanie vysokoškolské II. stupňa, smer technický a minimálne dvojročná prax v oblasti a vodičské

oprávnenie skupiny B a osvedčenie o odbornej spôsobilosti pre výkon činnosti stavebného dozoru. Medzi jej hlavné úlohy patrí kontrola a koordinácia činností spojených s realizáciou investičných projektov, riadenie referátu aj vykonávanie stavebného dozoru nad realizáciou investičných projektov financovaných z rozpočtu KSK podľa pokynu vedúceho odboru; zabezpečenie vedenia databázy investičných projektov; spolupráca s vedúcim Referátu prípravy a implementácie projektov a to najmä v prípade zmenových konaní v prípade investičných projektov spolufinancovaných zo zdrojov ŠR/EU; spolupráca pri príprave podkladov pre žiadosť o nenávratné finančné prostriedky a žiadosti o platby a ďalšie. Podľa osvedčenia Slovenskej komory stavebných inžinierov z 25.9.2002 menovaná má vykonanú odbornú skúšku pre činnosť stavebný dozor s odborným zameraním Pozemné stavby.

6. Po právnom posúdení veci podľa § 43 ods. 1, § 61 ods. 1, 2, 3, § 62 ods. 1 a 2, § 63 ods. 1 písm. b), 2, § 74, § 77, § 79 ods. 1 Zákonníka práce, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu konštatoval, že predmetom konania je určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ku ktorému malo dôjsť výpoveďou žalovaného žalobcovi zo dňa 29.04.2015 z dôvodu zrušenia jeho pracovného miesta na základe rozhodnutia predsedu KSK z 23.04.2015 o organizačných zmenách s účinnosťou od 01.05.2015. Výpoveď bola žalobcovi doručená 29.04.2014 (správne 29.04.2015 - poznámka odvolacieho súdu). Mal preukázané, že pred doručením výpovede žalobcovi žalovaný rozhodol o organizačnej zmene, ktorá mala spočívať v zefektívnení a racionalizácii práce zmenou organizačnej štruktúry, v rámci ktorej došlo o.i. k zrušeniu Odboru investícií a funkčného miesta vedúci odboru investícií, na ktorom pôsobil žalobca a Odboru regionálneho rozvoja, plánovania a implementácie projektov, ktorý zahŕňal Referát riadenia a implementácie projektov, Referát regionálneho rozvoja a Referát územného plánovania. Došlo k vytvoreniu Odboru investícií, prípravy a implementácie projektov, ktorý zahŕňal Referát prípravy a implementácie projektov a Referát investícií. Výpoveď daná žalobcovi bola vopred prerokovaná žalovaným so zástupcami zamestnancov. Zároveň mal preukázané, že žalovaný žalobcovi pred daním výpovede ponúkol pracovné miesto referenta kontroly projektov, ktoré žalobca odmietol. Konštatoval, že medzi stranami bola spornou skutočnosť, či ponúknuté miesto bolo vhodné pracovné miesto.

7. Vychádzal zo záveru, že inou pre zamestnanca vhodnou prácou sa rozumie práca zodpovedajúca zdravotnému stavu, schopnostiam a pokiaľ možno i k jeho kvalifikácii. Z toho, že iná vhodná práca má zodpovedať pokiaľ možno i kvalifikácii zamestnanca podľa záveru súdu je nutné dôvodiť, že takou prácou treba rozumieť predovšetkým prácu zodpovedajúcu kvalifikácii zamestnanca, a len potom (ak nie je pracovné miesto zodpovedajúce kvalifikácii voľné) prácu, ktorá zodpovedá, pokiaľ možno, najviac kvalifikácii zamestnanca a nakoniec prácu, pre ktorú sa zvláštna kvalifikácia nevyžaduje. Vhodnou prácou však podľa konštatovania súdu nie je taká práca, ktorú zamestnanec nie je schopný vykonávať vzhľadom na svoj zdravotný stav, pre svoje obmedzené schopnosti alebo pre nedostatok kvalifikácie, pokiaľ ju nemôže získať predchádzajúcou prípravou. Z vykonaného dokazovania podľa záveru súdu vyplynulo, že žalovaný v novej organizačnej štruktúre rátal so všetkými dovtedajšími zamestnancami, organizačnou zmenou chcel docieľiť zlepšenie koordinácie a efektivity činností zameraných na investičnú výstavbu a na realizáciu mäkkých projektov a s tým súvisiacej zodpovednej implementácie projektov spolufinancovaných zo zdrojov EÚ za účelom predchádzania vzniku neoprávnených výdavkov, sprehľadniť organizačnú štruktúru a zjednodušiť interakciu medzi jednotlivými odbormi a referátmi. Uzavrel, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že nedošlo k zrušeniu pracovného miesta vedúceho odboru investícií, ale iba k zmene jeho názvu na vedúceho odboru investícií, prípravy a implementácie projektov, poukazujúc na to, že u vedúceho odboru investícií išlo o jednostupňové riadenie a u novovzniknutého vedúceho Odboru investícií, prípravy a implementácie projektov išlo o dvojstupňové riadenie, odbor zahŕňal 2 referáty a došlo aj k rozšíreniu kompetencií odboru v tom zmysle, že novovzniknutý Referát prípravy a implementácie projektov zahŕňal činnosti súvisiace s implementáciou projektov (nielen investičných) spolufinancovaných z fondov EÚ a novovzniknutý Referát investícií bol rozšírený o nové činnosti zamerané na vykonávanie funkcie stavebného dozoru na investičných projektoch. Tomu následne zodpovedali aj požiadavky na obsadenie miesta vedúceho Odboru investícií, prípravy a implementácie projektov, kde sa o.i. vyžadovala minimálne dvojročná prax v oblasti riadenia súvisiaca s implementáciou tvrdých a mäkkých projektov spolufinancovaných zo štruktúrnych fondov a na obsadenie miesta Referátu investícií sa vyžadovalo osvedčenie o odbornej spôsobilosti pre výkon činnosti stavebného dozoru. K tvrdeniu žalovaného, že nemal vedomosť o tom, aby žalovaný (správne žalobca - poznámka odvolacieho súdu) spíňal tieto iné spôsobilosti pre výkon práce, preto uvedené miesta ponúkol iným svojim zamestnancom, u ktorých túto vedomosť mal, súd prvej inštancie konštatoval, že nemôže v tomto smere rozhodnutie žalovaného preskúmať. Pokiaľ

žalovaný žalobcovi ponúkol prácu referenta kontroly projektov, na ktorú sa vyžadovalo vysokoškolské vzdelanie ekonomického/technického/právnického smeru s poukazom na to, že v minulosti u neho vykonával prácu kontrolóra, ide podľa názoru súdu prvej inštancie o prácu, ktorú je žalobca schopný vzhľadom na svoj zdravotný stav, schopnosti a kvalifikáciu vykonávať, preto uzavrel, že išlo o vhodnú prácu pre žalobcu. V dôsledku toho konštatoval, že boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky pre platnosť výpovede, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania, úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že žalovaný pre výkon práce vedúceho referátu investícií (v zmysle predloženej organizačnej štruktúry k 01.05.2015) o.i. vyžadoval aj „osvedčenie o odbornej spôsobilosti pre výkon činnosti stavebného dozoru“, ktorú podmienku si podľa neho žalovaný vymyslel zámerne, pre potreby svojej obhajoby, poukazujúc na to, že táto činnosť podľa Stavebného zákona a Zákona o dani z príjmu patrí k podnikateľskej činnosti, nemôže byť vykonávaná pre zamestnávateľa za mesačný plat, ale iba na základe zmluvy o vykonaní práce, resp. na základe hospodárskej zmluvy. Poukázal na to, že bol menovaný Ministrom financií SR v roku 2009 vládny auditorom, čo je, na základe Zákona o následnej finančnej kontrole, najvyššie overenie pre spôsobilosť v riešení postupov použitia prostriedkov SR/EÚ, SO/ROROP. Takúto spôsobilosť podľa jeho vedomostí nemá žiadny vedúci zamestnanec úradu. Poukázal na to, že súd konštatoval, že ako vedúci OIaSR riadil výkon technického dozoru investora, pričom ani nová vedúca nemá v popise výkon stavebného dozoru na stavbách úradu. V ďalšej časti odvolania opätovne zaujímal stanoviská k tvrdeniam žalovaného, k akým organizačným zmenám došlo, k žalovaným uvádzanému cieľu realizovanej zmeny, opätovne poukázal na svoju odpoveď zasielanú žalovanému dňa 28.04.2015 k oznámeniu o zrušení funkčného miesta. Opakovane poukázal na to, že vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie, dlhodobú prax a odbornú spôsobilosť vládneho audítora žalobcom poskytnuté pracovné zaradenie, kontrolór projektov na najnižšej pracovnej úrovni, považuje za ponižujúce. Považoval za zavádzajúce tvrdenie žalovaného, pokiaľ u F. G. L. uprednostnil to, že má odbornú spôsobilosť vykonávať stavebný dozor na pozemných komunikáciách tvrdiac, že pre výkon technického dozoru investora nie je potrebná takáto spôsobilosť. Pre výkon stavebného dozoru podľa jeho vedomostí sa uzatvárajú so stavebnými dozormi zmluvy o dielo. V tejto súvislosti navrhol, aby žalovaný ako dôkaz predložil tieto zmluvy. V tomto smere považoval za zavádzajúcu aj výpoveď svedka G. W.. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že ide o nadbytočnosť z dôvodu, že zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca naďalej zamestnávať prácami dohodnutými v pracovnej zmluve z dôvodu, že odbor investícií je zaradený v organizačnej štruktúre úradu a pracuje s rovnakým zameraním a s tými istými zamestnancami odboru investícií, ktoré riadil a majú rovnakú - nezmenenú pracovnú náplň. Navrhol vyžiadať ako dôkaz pracovné náplne zamestnancov, ktorých mená uvádzal.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že preukázal splnenie všetkých hmotnoprávných predpokladov pre danie výpovede. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so všetkými predloženými dôkazmi, zistený skutkový stav posúdil správne. Namietal, že odvolanie žalobcu neobsahuje náležitosti, ktoré C.s.p. pre odvolanie ustanovuje, predovšetkým vymedzenie odvolacieho dôvodu. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní namietal absenciu skutočností, ktoré boli z jeho strany počas konania vedeného na súde prvej inštancie preukázané a to hlavne predloženými listinnými dôkazmi, písomnými podaniami ako aj výpoveďou svedka. Zdôrazňoval, že žalobca sa na ústnych pojednávaniach nezúčastňoval, čo malo za následok, že v odvolaní sa dožaduje predloženia dôkazov, ktoré už predložené boli a ktorými preukazoval pravdivosť svojich tvrdení. Bol toho názoru, že preukázal prijatie organizačných zmien, ktorými mal v úmysle zefektívniť a racionalizovať prácu na Úrade KSK spôsobom plnohodnotne využiť potenciál zamestnávateľských zamestnancov bez úmyslu prepúšťať už zamestnaných zamestnancov a ktorých cieľom bolo spriehľadniť organizačnú štruktúru a zjednodušiť interakciu medzi jednotlivými odborníkmi, čo malo za následok zrušenie funkčného miesta žalobcu. Zdôrazňoval, že žalobca ponúknutú inú vhodnú prácu neprijal, ktorú skutočnosť nepopiera, priam naopak, opieral o ňu podstatnú časť svojej žaloby, teda bolo preukázané, že k ponúknutiu inej vhodnej práce došlo. Mal za to, že preukázal vhodnosť ponúknutej inej vhodnej práce, keďže táto zodpovedala zdravotnému stavu, schopnostiam a kvalifikácii žalobcu, ako aj skutočnosť, že obdobnú funkciu žalobca zastával aj pri nastúpení do práce v roku 2011. V dôsledku odmietnutia inej vhodnej práce sa stal pre neho vlastným rozhodnutím nadbytočným.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu opakovane uvádzal dôvody nesúhlasného stanoviska k tvrdeniu žalovaného, ktorý na miesto vedúceho odboru uprednostnil zamestnanca „s osvedčením o odbornej spôsobilosti pre výkon stavebného dozoru“. Namietal, že organizačná štruktúra vytvorená žalovaným bola zmenou realizovanou v rozpore so zákonom o následnej finančnej kontrole a vládnom audite. Opakovane uvádzal, že vzhľadom na svoju predchádzajúcu pracovnú činnosť bol v minulosti poverený úlohou vypracovať návrh na organizačnú štruktúru Útvoru kontroly a vypracovať kontrolné programy, že žalovaný následne v roku 2015 zmenil organizačnú štruktúru. Zmenou vedúcich sa podľa neho odborná a ani kvalita riadenia nezvýšila. Spochybňoval potrebné vzdelanie na riadenie Útvoru odboru investícií, prípravy a implementácie projektov, uvádzal, že dostal ponuku od zamestnávateľa viesť odbor investícií a strategického riadenia, pričom v popise pracovného miesta nie je uvedené, že zamestnanec má mať odbornú spôsobilosť - stavebný dozor na cestné stavby, ako zavádzajúco uvádza žalovaný. Opätovne poukazoval na pracovnú povinnosť uloženú mu žalovaným, navrhnúť organizačnú štruktúru riadenia investícií, vypracoval personálny a mzdový audit riadenia a implementácie projektov financovaných z prostriedkov EÚ EHMK štátneho rozpočtu SR, vlastných prostriedkov, prostriedkov VÚC poskytnutých organizáciám v zriaďovateľskej pôsobnosti KSK. Dokument obsahoval podrobnú analýzu zistených nedostatkov v investičnej výstavbe, návrh organizačnej štruktúry, personálny a mzdový audit atď. Poukazoval na to, že zo strany riaditeľa KSK zostal bez odozvy jeho list - návrh na reorganizáciu odboru investícií KSK. Vzhľadom na návrh riešenia a odstránenia nedostatkov v investičnej činnosti KSK sa, podľa jeho názoru, jeho pôsobnosť stala nežiaducou. V tejto súvislosti poukazoval na okolnosti obsadzovania miesta hlavného kontrolóra KSK, namietal neaktuálnosť popisu pracovného miesta. Zdôrazňoval, že žalovaný nezákonným spôsobom skončil s ním pracovný pomer, preto trvá na svojej žalobe v plnom rozsahu. K stanovisku pripojil výpis z organizačnej štruktúry KSK, doklad o zaslaní mailovou komunikáciou návrh na vykonanie auditu platnosti všetkých vnútroorganizačných riadiacich aktov, smerníc, usmernení a pod., kópiu svojej pracovnej zmluvy z 15.06.2011, dohody o zmene obsahu pracovnej zmluvy, popis pracovného miesta, pracovného zaradenia - vedúci odboru investícií a strategického riadenia, mailovú komunikáciu s pracovníkmi žalovaného, spracovaný personálny a mzdový audit riadenia a implementácie investičných projektov financovaných z prostriedkov EÚ EHMK, štátneho rozpočtu SR, vlastných prostriedkov, prostriedkov VÚC poskytnutých organizáciám v zriaďovateľskej pôsobnosti KSK vypracovaných 19.09.2013, informácie o priebehu realizácie investičných akcií, interný list o reorganizácii odboru investícií KSK, prihlášku kandidáta na funkciu hlavného kontrolóra KSK, popis pracovného miesta pracovného zaradenia referent kontroly projektov s účinnosťou od 01.05.2015 a porovnanie dokumentácie o zmene funkčného miesta.

12. Na výzvu súdu žalobca písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie 10.05.2019 odstránil vady odvolania, uviedol v akom rozsahu rozhodnutie napáda a odvolací návrh. V zmysle doplnenia uviedol, že napáda výrok, ktorým súd žalobu zamietol a výrok, ktorým mu nebolo priznané právo na náhradu trov konania. Výrok, ktorým súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania, žalovanému odvolaním nenapadol. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo zmeniť a určiť, že skončenie pracovného pomeru so žalobcom výpoveďou žalovaného, ktoré prevzal žalobca dňa 29.04.2015 je neplatné a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu mesačnú náhradu mzdy v sume jeho priemerného mesačného zárobku 1.235,36 eur mesačne, vrátane príslušných úrokov z omeškania vo výške 5,05 % od 01.09.2015 do času, keď súd rozhodne o skončení pracovného pomeru, alebo keď žalovaný mu umožní pokračovať v práci, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň žiadal, aby mu bolo priznané právo na náhradu trov konania aj trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k doplneniu odvolania a k podaniu žalobcu z 19.06.2018 (vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného) uviedol, že predmetné odvolanie ani po doplnení neobsahuje náležitosti, ktoré Civilný sporový poriadok pre odvolanie ustanovuje, a to predovšetkým vymedzenie odvolacieho dôvodu. Odvolanie neobsahuje náležitosti požadované § 363 C.s.p. Žalobca svoje odvolanie riadne neodôvodnil, pretože neobsahuje konkrétne dôvody, ktoré by mali byť predmetom odvolacieho prieskumu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu. Považoval za preukázané, že písomným rozhodnutím došlo k organizačným zmenám, ktorú skutočnosť nepopiera ani žalobca, nepopiera, že ponúknutú vhodnú prácu odmietol. Mal za to, že požiadavka žalobcu na ponúknutie inej vhodnej práce je neopodstatnená, keďže vhodnosť či nevhodnosť ponúkanej práce nie je subjektívnou kategóriou, ktorá by sa odvíjala od požiadaviek, prípadne pocitov žalobcu. Zdôrazňoval, že pre posúdenie

toho, či ponúknutá práca je vhodnou prácou alebo nie, je potrebné posúdiť, či takáto ponúkaná práca zodpovedá zdravotnému stavu zamestnanca, jeho schopnostiam a jeho kvalifikácii. V podaní z 19.06.2018 žalobca popisuje subjektívny skutkový stav, v ktorom sa snaží špecifikovať svoje doterajšie pôsobenie, nekonkretizuje žiadne odvolacie dôvody. Keďže preukázal splnenie všetkých hmotnoprávných podmienok vyžadovaných pre platnosť výpovede, súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so všetkými predloženými dôkazmi, zistený skutkový stav posúdil správne, navrhol rozsudok prvej inštancie potvrdiť.

14. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného opätovne poukazoval na to, že žiaden zamestnanec v odbore, na ktorom bola ponúknutá práca referenta, nemal také odborné vzdelanie a prax ako on, v organizačnej štruktúre novovznikajúceho odboru jemu ponúkané miesto bolo na poslednej úrovni odboru. Zdôrazňoval, že žalovaný vedel o jeho odbornej a pracovnej praxi, aj napriek tomu mu ponúkol miesto referenta kontroly projektov. Uviedol, že mu nie je známe, aby niektorý z vyššie postavených zamestnancov odboru dosiahol také odborné vzdelanie a prax ako on. Pre objektívne posúdenie primeranosti či neprimeranosti jemu ponúkanej práce referenta navrhol, aby žalovaný predložil súdu pracovné zmluvy a náplne práce zamestnancov odboru. Vyjadrenie žalovaného považoval za vyjadrenie v rozpore s organizačným poriadkom a pracovným poriadkom. Poukazoval na to, že zdokumentoval okolnosti obsadzovania funkcie hlavného kontrolóra, kedy bol jediným kandidátom na túto funkciu a na základe návrhu vedenia musel túto žiadosť stiahnuť. Bol toho názoru, že žalovaný nepreukázal, že jeho postup vo veci výpovede je v súlade s organizačnou štruktúrou KSK, pracovným poriadkom KSK a ostatnými predpismi, že žalovaný nezákonným spôsobom skončil s ním pracovný pomer a trval na podanej žalobe v plnom rozsahu. Namietal právne opodstatnenie písomného vyjadrenia žalovaného z dôvodu, že nie je podpísané predsedom KSK, pričom v súlade so spisovým poriadkom KSK korešpondenciu s orgánmi mimo pôsobnosti KSK podpisuje predseda KSK.

15. Stanovisko žalobcu bolo žalovanému doručené 10.07.2019. Ďalšie stanoviská podané neboli.

16. Odvolací súd skôr než pristúpil k prejednaniu odvolania, posudzoval, či žalobcom podané odvolanie má náležitosti v zmysle § 363 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie zo dňa 26.12.2016 v spojení s vyjadrením zo dňa 19.6.2018 a po doplnení zo dňa 6.5.2019 spĺňa všetky náležitosti. Je z neho zrejmé proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa domáha.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

18. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.01.2020 v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 23.01.2020 v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

20. Z obsahu odvolania i keď to žalobca výslovne neuvádza, vyplýva, že v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

23. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

24. Súd použil správny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho správne aplikoval, to znamená z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach sporových strán, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvádzané v odvolaní žalobcu, v ktorom v podstatne iba opakuje skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite vypořiadal. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v predmetnej veci boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky pre platnosť výpovede. Žalovaný ešte pred doručením výpovede žalobcovi rozhodol o organizačnej zmene spočívajúcej v zefektívnení a racionalizácii práce zmenou organizačnej štruktúry, v rámci ktorej došlo k zrušeniu odboru investícií a funkčného miesta vedúceho odboru investícií, na ktorom pôsobil žalobca. Žalovaný pred daním výpovede ponúkol žalobcovi pracovné miesto referenta kontroly projektov. Výpoveď daná žalobcovi bola vopred prerokovaná so zástupcami zamestnancov. Práca, ktorú žalovaný žalobcovi ponúkol vyžadovala vysokoškolské vzdelanie, ekonomického/technického/právnického smeru, ide teda o prácu, ktorú je žalobca schopný vzhľadom na svoj zdravotný stav, schopnosti a kvalifikáciu vykonávať, teda išlo o vhodnú prácu pre žalobcu, ktorý však túto prácu odmietol.

25. Podľa § 61 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení účinnom v rozhodnom čase ku dňu dania výpovede (ďalej „ZP“) výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná.

26. Podľa § 61 ods. 2 ZP zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

27. Podľa § 63 ods. 1 písm. b) ZP zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sa zamestnanec stane nadbytočným vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, z technického vybavenia alebo o znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce alebo o iných organizačných zmenách.

28. Odvolací súd vzhľadom na podané odvolanie žalobcu v danej veci skúmal, či zo strany zamestnávateľa boli splnené podmienky výpovede podľa cit. § 63 ods. 1 písm. b) ZP.

29. Cit. ust. § 63 ods. 1 písm. b) ZP je výpovedným dôvodom, ktorý zamestnávateľovi umožňuje uplatniť výpoveď nielen v prípade, ak zamestnávateľ znižuje stav zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce, ale i v prípade, ak zamestnávateľ zvyšuje celkový počet svojich zamestnancov, a to napr. vtedy, ak zamestnávateľ predpokladá zmenu kvalifikačnej štruktúry svojich zamestnancov. Tento dôvod však zamestnávateľ môže uplatniť len vtedy, ak sa o organizačnej zmene rozhodne. Rozhodnutie o organizačnej zmene nemá povahu právneho úkonu, preto zamestnanec nemôže na súde žiadať, aby súd rozhodol o jeho neplatnosti. Taktiež sa nemožno žalobou domáhať vyslovenia neplatnosti takéhoto rozhodnutia zamestnávateľa. Pokiaľ však ide o formu rozhodnutia o organizačnej zmene, Zákonník práce vyžaduje písomnú formu rozhodnutia, pričom jej nedodržanie nepostihuje jej neplatnosťou. V prípade, ak vzniknú pochybnosti, či zamestnávateľ rozhodol o organizačnej zmene, súd sa môže zaoberať len tým, či takéto rozhodnutie bolo skutočne prijaté a či ho urobil zamestnávateľ.

30. V danom prípade nebola spornou skutočnosť, že žalovaný - zamestnávateľ rozhodol o organizačnej zmene písomnou formou. Keďže súd nemal oprávnenie posudzovať správnosť rozhodnutia

o organizačných zmenách, nebolo možné prihliadať na odvoláciu námietku žalobcu, podľa ktorej žalovaným uskutočnená organizačná zmena, v skutočnosti nie je organizačnou zmenou.

31. V konaní nebolo sporné, že k organizačnej zmene došlo pred doručením výpovede žalobcovi. Podľa organizačnej zmeny došlo k zrušeniu odboru investícií a funkčného miesta vedúceho odboru investícií, na ktorom pôsobil žalobca. Zároveň došlo k zrušeniu odboru regionálneho rozvoja plánovania a implementácie projektov, ktorý zahŕňal 3 referáty a došlo k vytvoreniu nového odboru investícií, prípravy a implementácie projektov zahŕňajúceho dva referáty. Vzhľadom na to, že došlo k zrušeniu funkčného miesta, na ktorom pôsobil žalobca, žalovaný mu ponúkol pracovné miesto referenta kontroly projektov. Pre výkon tejto funkcie sa podľa popisu pracovného miesta vyžadovalo vysokoškolské vzdelanie ekonomického/technického/právnického smeru. Medzi stranami sporu nebola spornou skutočnosť, že žalobca predmetné pracovné miesto odmietol listom zo dňa 28.04.2015 z dôvodu, že práca referenta kontroly projektov nie je pre neho vhodnou prácou vzhľadom na jeho vzdelanie, odbornú prax a činnosti ním skôr vykonávané, ako aj práce, ktoré doposiaľ vykonával pre žalovaného a výšku odmeny. Vzhľadom na predchádzajúce funkčné zatriedenie s preukázanými odbornými a praktickými skúsenosťami, ponúknutú prácu považoval za diskriminačnú.

32. Podľa § 63 ods. 2 ZP zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď ak nejde o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer iba vtedy ak: a) zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, b) zamestnanec nie je ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mu zamestnávateľ ponúkol v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, alebo sa podrobí predchádzajúcej príprave na túto inú prácu.

33. Vzhľadom k tomu, že povinnosti vyplývajúce z cit. § 63 ods. 2 ZP sú predpokladom pre danie platnej výpovede z pracovného pomeru, uskutočňuje sa skúmanie podmienok uvedených v tomto ustanovení vždy podľa stavu v dobe výpovede. Nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať znamená, že zamestnávateľ nemá pre zamestnanca žiadnu prácu, ide teda o absolútnu nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať. Zamestnávateľ má totiž povinnosť zamestnancovi ponúknuť akékoľvek voľné miesto, ktoré k dispozícii v čase výpovede, nielen miesto zodpovedajúce pôvodnej pracovnej zmluve, prípadne jeho kvalifikácii. Splnenie ponukovej povinnosti musí preukázať zamestnávateľ.

34. V konaní nebola spornou skutočnosť, že žalovaný ponúkol žalobcovi voľné pracovné miesto. Spornou bola skutočnosť, či išlo o pracovné miesto vhodné pre žalobcu vzhľadom na námietku žalobcu, podľa ktorej ponúkané miesto bolo pre neho neprimerané zohľadňujúc jeho vzdelanie, odbornú prax a predchádzajúce pracovné zaradenie. Žalobca poukazoval na to, že nie je mu známe, aby niektorý vyššie postavení zamestnanci odboru dosiahli také odborné vzdelanie a prax ako on. Za pracovné miesta pre neho vhodné považoval novovytvorené miesto „vedúci odboru investícií, prípravy a implementácie projektov“ a „vedúci referátu investícií“, teda žalovaný mu mal ponúknuť možnosť vykonávať prácu na týchto pozíciách, čo neurobil.

35. Z obsahu spisu je zrejmé, že funkcie „vedúci odboru investícií, prípravy a implementácie projektov“ a „vedúci referátu investícií“, boli ponúknuté iným zamestnancom a to G. L. L. Y. G. P. P.O., ktorí ponuku pracovného miesta ešte predtým, než žalovaný dal žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru, prijali. Je teda zrejmé, že povinnosť ponuky tohto miesta žalovaným žalobcovi v čase výpovede už neprichádzala do úvahy. Okamihom prijatia ponuky iných zamestnancov, došlo ku zmene dojednaných pracovných podmienok týkajúcich sa dohodnutého druhu práce a toto pracovné miesto prestalo byť v čase výpovede danej žalobcovi voľným. Je potrebné zdôrazniť, že zamestnávateľ má voči každému zo zamestnancov osobitne ponukovú povinnosť, pričom je na zamestnávateľovi, ktorému zamestnancovi ponúkne voľné pracovné miesto ako prvému. Ak zamestnanec ponuku prijme predtým, než zamestnávateľ dá ostatným nadbytočným zamestnancom výpoveď, povinnosť ponuky tohto pracovného miesta ostatným zamestnancom už do úvahy neprichádza.

36. Vzhľadom na to, že v čase ponuky voľného pracovného miesta pre žalobcu, žalovaný nemal iné voľné pracovné miesto, keďže novovytvorené pracovné miesta ponúkané iným zamestnancom, tieto zamestnanci prijali, je správny záver súdu prvej inštancie, že okamihom, kedy žalobca odmietol pre neho vhodné pracovné miesto stal sa žalobca nadbytočným. Nakoľko ponúknuté miesto zodpovedalo

kvalifikácii žalobcu, bez ohľadu na to, či toto miesto žalobca považoval za vhodné alebo nie z hľadiska jeho subjektívneho pohľadu, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca odmietol pracovné miesto, ktoré predstavovalo pre žalobcu vhodnú prácu. Keďže je na zamestnávateľovi, ktorému zo zamestnancov, u ktorých z dôvodu organizačných zmien došlo k zrušeniu pracovného miesta, ponúkne novovznikajúce pre neho vhodné pracovné miesto, skutočnosť, že pracovné miesta, ktoré podľa názoru žalobcu, mu žalovaný mal ponúknuť, boli ponúknuté iným zamestnancom, ktorí tieto ponuky prijali, nemôže byť dôvodom pre ktorý by bolo možné považovať výpoveď danú žalobcovi za neplatnú pre nesplnenie ponukovej povinnosti. Je potrebné mať za to, že v čase ponukovej povinnosti žalovaného voči žalobcovi tieto pracovné miesta voľné neboli, preto neobstojí žalobcom uvádzaná odvolacia námietka, že žalovaný mu neponúkol vhodnú prácu.

37. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd v celom rozsahu poukazuje, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých nárok na náhradu trov odvolacieho konania by mal žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, k tomuto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľné trov nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).